Content Analysis of Turkish Studies about the Multiple Intelligences Theory

Ahmet SABAN*

Abstract

Recently, there has been a significant increase in the number of multiple intelligences (MI) studies in Turkey. Consequently, a systematic analysis of these studies is crucial in order to be able to see the present situation and future trends in the field of education. By this way, it is also hoped that the current analysis will offer an avenue for experienced educators to start dialogues about the use of the MI theory and will provide some guidance to especially new researchers interested in conducting a study on the application of the MI theory in schools. In this research, studies of the multiple intelligences (MI) theory (i.e., master's theses and doctoral dissertations that are indexed by the Higher Education Council's National Thesis Center as well as research articles that are published in the journals indexed by the ULAKBIM Social Sciences Database) between the years of 1999 and 2007 were analyzed with regard to various variables in terms of their content. The studies that were included in this research (i.e., 71 master's theses, 8 doctoral dissertations, and 18 research articles) were analyzed based on 25 themes. According to the results, most studies were conducted in the form of master's theses (73.2%) during the year of 2006 (44.3%) in Ankara (28.9%) by female researchers (60.8%) empirically (63.9%) with the aim of finding out the effect of the MI theory on elementary students' (56.7%) academic achievement in and attitudes towards science (25.8%). The study concludes that more qualitative studies are needed concerning the question of "how can children's multiple intelligences be developed?"

Key Words

The Multiple Intelligences Theory, Content Analysis, Studies Done in Turkey and Written in Turkish.

*Correspondence: Assoc. Prof. Ahmet Saban, Selçuk University, Ahmet Keleşoğlu Faculty of Education, Department of Primary Education, 42090 Meram-Konya / Turkey. E-mail: asaban@selcuk.edu.tr; ahmet_saban@yahoo.com

Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri / Educational Sciences: Theory & Practice 9 (2) * Spring 2009 * 859-876

The multiple intelligences (MI) theory, which was first articulated in 1983 by Howard Gardner in his seminal book of *Frames of Mind*, stands on the shoulders of the previous theorists such as J. P. Guilford and L. L. Thurstone as well as the contemporary theorists like R. Sternberg and D. Goleman, all of whom reject the unitary concept of intelligence while emphasizing the multiple nature of our brain capacity. Gardner (1993) defines intelligence as a person's ability to solve problems, or create products that are valued within one or more cultural settings. With this definition, Gardner, at the same time, calls attention to the social and cultural context of intelligence (Eriş, 2008).

The eight multiple intelligences put forward by Gardner include the following (Armstrong, 2000, p. 2):

- **1. Linguistic intelligence:** The capacity to use words effectively, whether orally (e.g., as a storyteller, orator, or politician) or in writing (e.g., as a poet, playwright, editor, or journalist).
- **2. Logical-mathematical intelligence:** The capacity to use numbers effectively (e.g., as a mathematician, tax accountant, or statistician) and reason well (e.g., as a scientist, computer programmer, or logician).
- **3. Spatial intelligence:** The ability to perceive the visual-spatial world accurately (e.g., as a hunter, scout, or guide) and perform transformations on those perceptions (e.g., as an interior decorator, architect, artist, or inventor).
- **4. Bodily-kinesthetic intelligence:** Expertise in using one's body to express ideas and feelings (e.g., as an actor, a mime, an athlete, or a dancer) and facility in using one's hands to produce or transform things (e.g., as a craftsperson, sculptor, mechanic, or surgeon).
- **5. Musical intelligence:** The capacity to perceive (e.g., as a music afficionado), discriminate (e.g., as a music critic), transform (e.g., as a composer), and express (e.g., as a performer) musical forms.
- **6. Interpersonal intelligence:** The ability to perceive and make distinctions in the moods, intentions, and feelings of other people.
- **7. Intrapersonal intelligence:** Self-knowledge and the ability to act adaptively on the basis of that knowledge.
- **8. Naturalist intelligence:** Expertise in the recognition and classification of the numerous species- the flora and fauna- of an individual's environment.

According to Hopper and Hurry (2000), the MI theory should be accepted as an instructional approach for three reasons: It (i) causes increased awareness about the learning process. (iii) puts increased emphasis on individual learning processes. (iii) stimulates the active learning process. Similarly, according to Saban (2001), the MI theory should be accepted as an instructional philosophy for four reasons: It (i) views each child as an individual full of with different potentials. (ii) offers teachers a new pedagogical approach in terms of how their teaching should be. (iii) supports cooperation among all teachers in schools. (iv) makes students become aware of their own ways of learning.

Very few theories in the field of education have had the impact of the multiple intelligences theory (Shearer, 2004). According to Kılıç (2002), for example, empirical data from the SUMIT (Schools Using Multiple Intelligences Theory) project reveal that the MI theory has a major impact on reducing school discipline problems, increasing parent involvement in schools, and contributing to the learning of all students with various learning styles.

Likewise, the study conducted by Douglas, Burton, and Reese-Durham (2008) showed that eight grade students exposed to the MI-based teaching have significantly higher scores on a post mathematics test when compared to those taught using the direct instruction method. Another study by Campbell and Campbell (1999) in the United States, which used interviews with teachers and administrators, document analysis, and site observations, indicated that students at MI schools acquire the basic skills, develop critical and creative thinking abilities, and experience the satisfaction of succeeding at demanding school tasks.

Similar findings were also reported by some schools using the MI theory in Turkey. For example, the implementation of the MI theory by Konya Private Esentepe Elementary School indicated that the MI-based teaching activities can individualize instruction and increase collaboration amongst teachers (see Saban, 2002).

Recently, there has been a significant increase in the number of MI studies in Turkey. Consequently, a systematic analysis of the Turkish MI studies is crucial in order to be able to see the present situation and future trends in the field of education. By this way, it is also hoped that the current analysis will offer an avenue for experienced educators to start dialogues about the use of the MI theory and will provide some

guidance to especially new researchers interested in conducting a study about the application of the MI theory in schools.

Most importantly, there is no systematic study in Turkey investigating theses/dissertations and journals concerning MI studies. Hence, it will be useful to analyze the current state of the MI studies in the field of education. The findings of a similar study conducted by Kayhan and Koca (2004), for example, indicated that "cognitive domain, subjects in the mathematics curriculum, and instructional methods" were the most popular topics from 2000 to 2002 in mathematics education research.

Purpose

In this research, studies of the MI theory (i.e., master's theses and doctoral dissertations that are indexed by the Higher Education Council's National Thesis Center as well as research articles that are published in the journals indexed by the ULAKBIM Social Sciences Database) between the years of 1999 and 2007 were analyzed with regard to various variables.

Method

The study was conducted by using the "content analysis" technique. The studies that were included in this research (i.e., 71 master's theses, 8 doctoral dissertations, and 18 research articles) were analyzed according to the following 25 questions:

- 1. What is the distribution of MI studies in terms of their publication type?
- 2. What is the distribution of MI studies in terms of their topics?
- 3. What is the distribution of MI studies in terms of their publication year?
- 4. What is the distribution of MI studies in terms of researchers' gender?
- 5. What is the distribution of MI studies in terms of their research design?
- 6. What is the distribution of MI studies in terms of their research methodology?

- 7. What is the distribution of MI studies in terms of their data collection techniques?
- 8. What is the distribution of MI studies in terms of their sampling type?
- 9. What is the average participant number of MI studies?
- 10. What is the distribution of MI studies in terms of the cities they are conducted in?
- 11. What is the distribution of MI theses/dissertations in terms of their universities?
- 12. What is the distribution of MI theses/dissertations in terms of their institutes?
- 13. What is the distribution of MI articles in terms of their journals?
- 14. What is the average number of writers of MI articles?
- 15. What is the grade level of participants in experimental MI studies?
- 16. What are the subject areas that experimental MI studies are conducted in?
- 17. What type of schools that experimental MI studies are conducted in?
- 18. What is the average duration of experiments in experimental MI studies?
- 19. What is the average participant number of experimental groups in MI studies?
- 20. What is the average participant number of control groups in MI studies?
- 21. Is there a significant difference between experimental and control groups' pretest scores?
- 22. Is there a significant difference between experimental and control groups' posttest scores?
- 23. Is there a significant difference between experimental and control groups' attainment scores?
- 24. Is there a significant difference between experimental and control groups' retention test scores?
- 25. Is there a significant difference between experimental and control groups' attitude scores?

Both national and international studies (see especially Murphy, Vriesenga, & Storey, 2007; Tarım, 2003; Ulutaş, & Ubuz, 2008) were used to develop the 25 questions. Afterwards, these questions were evaluated (for their suitability and clarity) by three experts (see Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz, & Demirel, 2009). The first 14 questions were applied to the evaluations of all the present 97 studies (both descriptive and empirical) while the later 11 questions (i.e., questions from 15 to 25) were applied to only 62 empirical studies.

Moreover, each of the 25 questions was regarded as a "theme". Each theme also encompassed certain sub-teams. For example, the theme of "publication type" comprised the three sub-teams of "master's theses, doctoral dissertations, and research articles". Each the 97 studies, then, was read and coded by this researcher based on the sub-themes in two different times. In order to estimate the reliability rate (between the two different times of coding), Miles and Huberman's (1994) formula (i.e., Reliability= Agreement / Agreement + Disagreement X 100) was used. As a result, a reliability of 100% was achieved. Afterwards, all the study data were entered into the SPSS program in order to calculate the frequencies (f) and percentages (%) of the "sub-themes" that were covered by the 25 questions.

Results

- 1. Publication type: Master's theses (73.2%) Doctoral dissertations (8.2%) Research articles (18.6%). Most of the Turkish MI studies have been conducted at the master's level.
- 2. Research topic: Students' MI profiles (7.2%) The relationship between MI and learning styles/strategies (3.1%) The relationship between MI and academic achievement (2.1%) Development of children's MI (1%) The MI theory and curriculum (5.2%) The MI theory and school guidance (2.1%) The MI theory and textbooks (3.1%) Perceptions about the implementations of the MI theory (12.4%) The effect of the MI theory on kindergarten students' academic achievement and attitudes (2.1%) The effect of the MI theory on elementary students' academic achievement and attitudes (45.4%) The effect of the MI theory on secondary students' academic achievement and attitudes (15.5%) The effect of the MI theory on higher education students' academic achievement and attitudes (1%). Most of the Turkish MI studies

deal with the impact of this theory's on elementary students' academic achievement and attitudes.

- 3. Publication year: 1999 (2.1%) 2000 (2.1%) 2001 (5.2%) 2002 (2.1%) 2003 (6.2%) 2004 (6.2%) 2005 (13.4%) 2006 (44.3%) 2007 (18.6%). Most of the Turkish MI studies were completed in the year of 2006.
- 4. Researchers' gender: Male (39.2%) Female (60.8%). Most of the Turkish MI studies have been conducted by female researchers.
- 5. Research design: Literature review (1%) Model development (2.1%)
 Content analysis (2.1%) Descriptive (34.7%) Empirical (65.3%).
 Most of the Turkish MI studies have been conducted empirically.
- 6. Research methodology: Qualitative (12.4%) Quantitative (62.9%) Mixed (23.7%) Other (1%). Most of the Turkish MI studies have used the quantitative research methodology.
- 7. Data collection technique: Observations (24.7%) Interviews (24.7%) Document analyses (13.4%) Surveys (20.6%) Tests (60.8%) Inventories (13.4%) Scales (34%) GPA (2.1%) Other (1%). Most of the Turkish MI studies have used tests and scales as data collection procedures.
- 8. Sampling type: Kindergarten students (6.2%) Lower elementary students (21.6%) Upper elementary students (35.1%) Secondary students (17.5%) Higher education students (3.1%) Teacher trainees (2.1%) Primary teachers (7.2%) Subject teachers (7.2%) Administrators (1%) Parents (2.1%) Documents (6.2%) Other (1%). Most of the Turkish MI studies have been conducted with elementary school students.
- 9. The average participant number of the Turkish MI studies: Descriptive (n=345) Empirical (n=73) Total (n=162). The average participant number of the Turkish MI studies is about 162.
- 10. The cities in which the Turkish MI studies have been conducted: Adana (3.1%) Afyonkarahisar (3.1%) Ankara (28.9%) Antalya (1%) Balıkesir (1%) Bolu (5.2%) Bursa (6.2%) Çanakkale (2.1%) Çorum (1%) Denizli (1%) Diyarbakır (3.1%) Edirne (1%) Erzincan (1%) Eskişehir (2.1%) Gaziantep (2.1%) Hakkari (1%) İstanbul (9.3%) İzmir (7.2%) Kastamonu (1%) Kayseri (1%) Kocaeli (2.1%) Konya (2.1%) Muğla (1%) Nevşehir (1%) Niğde (2.1%) Samsun (1%) Trabzon (4.19%) Yalova (1%) Yozgat (1%) Zon-

guldak (3.1%). Most of the Turkish MI studies have been conducted in the city of Ankara.

- 11. The universities in which the Turkish MI theses/dissertations have been completed: - Abant İzzet Baysal (7.6%) - Anadolu (1. 3%) - Ankara (3.8%) - Balıkesir (2.5%) - Çanakkale Onsekiz Mart (2.5%) - Çukurova (1.3%) - Dicle (1.3%) - Dokuz Eylül (2.5%) - Ege (1.3%) - Erciyes (1.3%) - Eskişehir Osmangazi (1.3%) - Gazi (30.4%) - Gaziantep (2.5%) - Hacettepe (7.6%) - İstanbul (1.3%) - Karadeniz Teknik (5.1%) - Marmara (6.3%) - Muğla (1.3%) - Niğde (2.5%) - Pamukkale (1.3%) - Ondokuz Mayıs (1.3%) - Sakarya (1.3%) - Selçuk (5.1%) - Süleyman Demirel (1.3%) - Uludağ (3.8%) - Yıldız Teknik (1.3%) - Zonguldak Karaelmas (1.3%). Most of the Turkish MI theses/dissertations have been completed in Gazi University.
- 12. The institutes to which the Turkish MI theses/dissertations have been submitted: - Educational Sciences (36.7%) - Health Sciences (2.5%) -Natural Sciences (17.7%) - Social Sciences (43%). Most of the Turkish MI theses/dissertations have been submitted to the Social and Educational Sciences Institutes.
- 13. The journals in which the Turkish MI articles have been published: -AİBÜ Journal of Education (5.6%) - Contemporary Education (5.6%) - DEÜ Journal of Education (5.6%) - Eurasian Journal of Educational Research (16.7%) - Science and Education (16.7%) - Journal of Theory and Practice in Education (5.6%) - GÜ Gazi Journal of Education (5.6%) - HÜ Journal of Education (16.7%) - Educational Sciences: Theory and Practice (5.6%) - Educational Administration: Theory and Practice (5.6%) - UÜ Journal of Education (5.6%). Most of the Turkish MI articles have been published in the journals of Eurasian Journal of Educational Research, Education and Science, and HU Journal of Education.
- 14. The average number of writers of the Turkish MI articles: N=approximately 2.
- 15. The grade level of participants in experimental MI studies: Kindergarten (3.2%) - First grade (1.6%) - Second grade (3.2%) - Third grade (6.5%) - Fourth grade (6.5%) - Fifth grade (9.7%) - Sixth grade (17.7%) - Seventh grade (11.3%) - Eighth grade (14.5%) - Ninth grade (17.7%)
- Tenth grade (4.8%) Eleventh grade (1.6%) Sophomore (1.6%).

Most of the Turkish MI experimental studies have been conducted with sixth through ninth grade students.

- 16. Subject areas: Preparation for reading and writing (1.6%) Mathematics (12.9%) Life Knowledge (9.7%) Science (25.8%) Social Studies (9.7%) Turkish (1.6%) Computer (1.6%) Citizenship and Human Rights Education (1.6%) Physical Education (1.6%) Music (3.2%) Ataturk's Principles and History of Turkish Revolution (1.6%) Physic (3.2%) Chemistry (4.8%) Biology (3.2%) Geography (3.2%) English (3.2%) Textile Technology (1.6%) Material Knowledge (1.6%). Most of the Turkish MI experimental studies have been conducted in Science units.
- 17. School type: Public (83.9%) Private (16.1%). Most of the Turkish MI experimental studies have been conducted in public schools.
- 18. The average duration of experiments in experimental MI studies: N=approximately 6 weeks.
- 19. The average participant number of experimental groups in MI studies: N=35.
- 20. The average participant number of control groups in MI studies: N=34.
- 21. The difference between experimental and control groups' pretest scores: No difference between the two groups (67.7%) The difference is not mentioned (12.9%).
- 22. The difference between experimental and control groups' posttest scores: The difference is in favor of the experimental group (80.6%).
- 23. The difference between experimental and control groups' attainment scores: The difference is not mentioned (67.7%) The difference is in favor of the experimental group (22.6%).
- 24. The difference between experimental and control groups' retention test scores: The difference is in favor of the experimental group (32.3%) No retention test was used (59.7%).
- 25. The difference between experimental and control groups' attitude scores: The difference is in favor of the experimental group (35.5%) No attitude scale was used (54.8%).

Conclusion

This study shows that Turkish researchers have started to become interested in the MI theory after about 15-16 years of its first introduction in 1983. It appears that the interest towards the MI theory increasingly continued until the year of 2006 and again started to diminish after then. Between the years of 1999 and 2007, on average about 10-11 MI studies have been published yearly in Turkey. This number seems to be inadequate in order to have a complete picture about the projection of the MI theory in the Turkish education system. The study concludes that more qualitative studies are needed concerning the question of "How can children's multiple intelligences be developed?"

References/Kaynakça

Armstrong, T. (2000). *Multiple intelligences in the classroom* (2nd edition). Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (3. baskı). Ankara: Pegem Akademi.

Campbell, L., & Campbell, B. (1999). Multiple intelligences and student achievement: Success stories from six schools. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

Douglas, O., Burton, K. S., & Reese-Durham, N. (2008). The effects of the multiple intelligence teaching strategy on the academic achievement of eight grade math students. *Journal of Instructional Psychology*, 35(2), 182–187.

Eriş, B. (2008). Zekâ: Amerikan deneyiminin kritik kuram perspektifinden analizi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 8(1), 59-87.

Gardner, H. (1993). Frames of mind: The theory of multiple intelligences (2nd edition). New York, NY: Basic Books.

Hopper, B., & Hurry, P. (2000). Learning the MI way: The effects on students' learning of using the theory of multiple intelligences. *Pastoral Care in Education*, 18(4), 26-32.

Kayhan, M. ve Koca, S. A. Ö. (2004). Matematik eğitiminde araştırma konuları: 2000-2002. HÜ Eğitim Fakültesi Dergisi, 26, 72-81.

Kılıç, Ç. (2002). Çoklu zekâ kuramının Amerikan okullarındaki uygulamaları üzerine ulusal bir çalışma (SUMIT Projesi). *Eğitim Araştırmaları*, 2(8), 165-174.

Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). Qualitative data analysis. Thousand Oaks, CA: Sage.

Murphy, J., Vriesenga, M., & Storey, V. (2007). Educational administration quarterly, 1979-2003: An analysis of types of work, methods of investigation, and influences. *Educational Administration Quarterly*, 43(5), 612-628.

Saban, A. (2001). Çoklu zekâ teorisi ve eğitim: Özel Esentepe İlköğretim Okulu örneği. Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11, 45-67.

Saban, A. (2002). Toward a more intelligent school. Educational Leadership, 60(2), 71-73.

Shearer, B. (2004). Multiple intelligences theory after 20 years. *Teachers College Record*, 106(1), 2-16.

Tarım, K. (2003). Kubaşık öğrenme yönteminin matematik öğretimindeki etkinliği ve kubaşık öğrenme yöntemine ilişkin bir meta analiz çalışması. Yayımlanmamış doktora tezi, Çukurova Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana.

Ulutaş, F. ve Ubuz, B. (2008). Matematik eğitiminde araştırmalar ve eğilimler: 2000 ile 2006 yılları arası. İlköğretim Online, 7(3), 614-626.

Ek 1

Araştırmada İncelenen 97 Çalışma (Alfabetik Sıraya Göre)

Açıkgöz, M. (2003). Çoklu zekâ kuramına uygun hazırlanmış alıştırma yazılımlarının ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin akademik başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Akamca, G. Ö. (2003). İlköğretim beşinci sınıf fen bilgisi dersi ısı ve ısının maddedeki yolculuğu ünitesinde çoklu zekâ kuramı tabanlı öğretimin öğrenci başarısı, tutumu ve batırda tutma üzerindeki etkileri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Akar, K. (2006). İlköğretim 6., 7., 8. sınıf öğrencilerinin çoklu zekâ kuramına göre sabip oldukları zekâ alanları ve akademik başarılarının karşılaştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Bursa.

Akman, N. (2007). Ortaöğretimde insanda destek ve hareket sistemleri konusunun çoklu zekâ temelli işlenmesinin öğrenci başarısı üzerine etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Akyüz, M. İ. (2006). Çoklu zekâ kuramının ortaöğretim coğrafya dersi iklim ve bitki örtüsü konusunun işlenişinde kullanılmasına yönelik etkinlik örnekleri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Alaz, A. (2007). Coğrafya öğretiminde çoklu zekâ uygulamaları. Yayımlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Altun, D. G. (2006). Çoklu zekâ kuramına göre hazırlanmış ses ve ışık ünitesinin öğrenci başarısına, hatırlama düzeylerine, fen bilgisine karşı tutumlarına ve öğretmen ve öğrenci görüşlerine etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Muğla Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Muğla.

Arabacı, M. (2006). Sanat eğitiminde çoklu zekâ kuramı ve kaynaştırılmış sanat eğitimi yöntemi (ilköğretim ikinci kademe resim-iş eğitimi programı örneği ile). Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.

Ateş, A. (2007). Çoklu zekâ kuramına göre düzenlenen ilköğretim 7. sınıf sosyal bilgiler dersi "Osmanlı kültür ve uygarlığı" ünitesi için hazırlanan eğitim durumunun öğrencilerin akademik başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.

Avanoğlu, A. (2006). Türkçe dersindeki başarı ile çoklu zekâ alanları arasındaki ilişki düzeyi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Ay, S. (2003). Okuma stratejileri ile çoklu zekâ kuramının ilişkilendirilmesi. Yayımlanmamış doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Ayaydın, A. (2002). İlköğretim okullarındaki sanat (resim-iş) eğitiminde çoklu zekâ kuramının uygulanması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Aydoğan, B. (2006). İlköğretim 7. sınıf matematik derslerinde çoklu zekâ kuramının öğrenmeye, öğrenmede kalıcılığa ve matematiğe olan öğretmen ve öğrenci görüşlerine etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Osmangazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

Azar, A. (2006). Lisede seçilen alan ve ÖSS alan puanları ile çoklu zekâ profilleri arasındaki ilişki. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 46, 157-174.

Azar, A., Presley, A. İ. ve Balkaya, Ö. (2006). Çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin öğrencilerin başarı, tutum, hatırlama ve bilişsel süreç becerilerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30, 45–54.

Babacan, Ş. (2006). Sosyal bilgiler 6. sınıf coğrafya ünitelerinden Türkiye'mizin öğretiminde işbirlikli yöntem destekli çoklu zekâ kuramının erişiye etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

Bak, Z. (2004). Çoklu zekâ kuramına dayalı rehber materyallerin kimya başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Balım, A. G. (2006). Fen konularının çoklu zekâ kuramına dayalı öğretiminin öğrencilerin başarılarına ve kalıcılığa etkisi. *Eğitim Araştırmaları*, 23, 10-19.

Başbay, A. (2000). Çoklu zekâ kuramına göre eğitim programları ve sınıf içi etkinliklerin incelenmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Başbay, A. (2005). Çoklu zekâ uygulamasına katılan öğretmenlerin ve öğrencilerin uygulama hakkındaki görüşleri üzerine nitel bir araştırma. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(2), 189-206.

Başlı, L. (2006). Çoklu zekâ kuramının coğrafya öğretiminde uygulanması ve öğrencilerin akademik başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Bayhan, D. (2003). Çoklu zekâ kuramına dayanan okuma-yazmaya hazırlık programının, 6 yaş çocuklarının okula hazır bulunuşluk düzeylerine etkilerinin incelenmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Bayrak, H. (2005). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin kimyasal bağlar konusundaki başarılarına, öğrendikleri bilgilerin kalıcılığına, tutum ve algılamalarına çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Bektaş, M. (2007). Hayat bilgisi dersinde ailelerin çoklu zekâ kuramı hakkında bilgilendirilme biçimlerinin ve öğrencilerin farklı baskın zekâ gruplarında yer almalarının proje başarıları ve tutumlarına etkisi. Yayımlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Bozdeveci, Z. (2005). İlköğretim okulu 7. sınıf sosyal bilgiler dersi "Avrupa'da yenilikler" ünitesinde çoklu zekâ temelli öğretimin öğrenme ve hatırlama düzeyine etkisi (Afyonkarahisar ili örneği). Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri.

Bulut, İ. (2003). Çocuklara yabancı dil olarak İngilizce öğretimi ve çoklu zekâ teorisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Bümen, N. (2001). Gözden geçirme stratejisi ile desteklenmiş çoklu zekâ kuramı uygulamalarının erişi, tutum ve kalıcılığa etkisi. Yayımlanmamış doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Canbay, S. (2006). İlköğretim birinci kademede çoklu zekâ kuramı uygulamalarına ilişkin öğretmen görüşleri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.

Çakan, S. H. (2006). *Çoklu zekâ teorisinin kimya eğitiminde uygulanması*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Çamurcu, S. N. (2007). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin çoklu zekâ alanlarına yönelik dağılım düzeylerinin tespit edilmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.

Çelen, A. (2006). İlköğretim Beden Eğitimi dersinde çoklu zekâ kuramı doğrultusunda yapılan etkinliklerin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve devinişsel erişi düzeylerine etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Çengeloğlu, G. D. (2005). Çoklu zekâ kuramına göre düzenlenen hayat bilgisi dersi öğretim etkinliklerinin öğrenci başarı tutumuna etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Çevik, K. (2006). İlköğretim ikinci kademede çoklu zekâ kuramına dayalı yönlendirme etkinliklerinin uygulanmasında karşılaşılan sorunlar. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.

Çırakoğlu, M. (2003). İlköğretim birinci kademesinde çoklu zekâ kuramı uygulamalarının erişiye etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Dağlı, A. (2006). "1990–2000 yılları arası ilköğretim II. kademe Türkçe ders kitaplarındaki halk şiiri metinlerinin "çoklu zekâ teorisi" açısından incelenmesi". Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.

Demiral, Ü. (2006). Fen bilgisi öğretiminde genetik ünitesinin kavranmasında çoklu zekâ kuramının öğrenci başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Demirci, E. E. (2005). İlköğretim 5. sınıf bilgisayar derslerinde çoklu zekâ alanlarına göre düzenlenen öğretim etkinliklerine ilişkin öğrenci görüşlerinin alınması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

Demirkaya, E. K. (2006). İlköğretim okulu müzik derslerinde çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin 6. sınıf öğrencilerinin başarısına ve öğrendikleri bilgilerin kalıcılığına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Dilek, F. N. (2006). Sekizinci sınıf öğrencilerinin fotosentez ve solunum konularını kavramalarına ve fene karşı tutumlarına çoklu zekâ modelinin etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Doğan, Y. ve Alkış, S. (2007). Sınıf öğretmeni adaylarının sosyal bilgiler derslerinde çoklu zekâ alanlarını kullanabilmelerine yönelik görüşleri. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(2), 327-339.

Elibol, F. O. (2000). Ana sınıfına devam eden altı yaş grubu çocukların çoklu zekâ teorisine göre değerlendirilmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Ergin, G. (2007). Yeni ilköğretim 4. ve 5. sınıf Türkçe programının çoklu zekâ kuramı açısından değerlendirilmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Etli, C. (2007). Çoklu zekâ kuramına göre hazırlanan öğretim etkinliklerinin 9. sınıf öğrencilerinin biyoloji başarılarına ve öğrenilen bilgilerin kalıcılığına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara. Gazioğlu, G. (2006). İlköğretim 7. sınıf öğrencilerinin basınç konusunu kavramda çoklu zekâ tabanlı öğretimin öğrenci başarısı, tutumu ve öğrenilen bilgilerin kalıcılığına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Gökçek, N. (2007). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin asit baz konusundaki başarılarına çoklu zekâ kuramının etkisinin araştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Güneş, R. S. (2006). İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin duyu organları konusundaki başarılarına, öğrendikleri bilgilerin kalıcılığına ve tutumlarına çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Güngör, F. (2005). Sınıf öğretmenlerinin zekâ alanlarına göre çoklu zekâ etkinliklerini uygulama durumlarının belirlenmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.

Gürcüm, B. H. (2004). *Malzeme bilgisi dersi öğretim programının çoklu zekâ teorisi temel alınarak değerlendirilmesi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Gürçay, D. ve Eryılmaz, Ali. (2005). Çoklu zekâ alanlarına dayalı öğretimin öğrencilerin fizik başarılarına etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29, 103-109.

Hamurlu, M. K. (2007). Çoklu zekâ kuramına göre geliştirilen eğitim durumlarının yabancı dil ağırlıklı lise 9. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersindeki başarılarına ve derse ilişkin tutumlarına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.

Hepyaşar, L. D. (2006). Fizik dersinde çoklu zekâ ile öğretimin öğrenci başarısına katkısı ve öğrenci görüşleri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.

Hoşsoy, M. T. (2004). İlkokuma yazma hazırlık programının ve öğretmenlerin düzenledikleri sınıf içi etkinliklerinin çoklu zekâ kuramına göre incelenmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Işık, E. U. (2006). "Maddenin sınıflandırılması ve dönüşümleri" konusunda çoklu zekâ kuramı destekli öğretim yönteminin öğrenci başarısı, tutumu ve hatırda tutma düzeyine etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

Kara, E. (2006). İlköğretim sekizinci sınıf fen bilgisi dersinde büyüme ve gelişme konusunda öğrencilerin başarıları, kavramaları ve tutumları üzerine çoklu zekâ modelinin etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Karadeniz, N. G. (2006). Çoklu zekâ kuramı tabanlı öğretimin Anadolu Lisesi 9. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersindeki başarılarına ve öğrenilen bilgilerinin kalıcılığa etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.

Karakoç, İ. (2006). İlköğretim II. kademe sosyal bilgiler dersi coğrafya konularının öğretiminde çoklu zekâ kuramı uygulamalarının akademik başarı ve tutuma etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.

Karatekin, K. (2006). İlköğretim 4. sınıf sosyal bilgiler dersinde yön ve yön bulma yöntemleri konusunun çoklu zekâ kuramına göre öğretilmesinin öğrenci başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Kayıran, B. K. ve İflazoğlu, A. (2007). Çoklu zekâ kuramı destekli kubaşık öğrenme yönteminin Türkçe dersine ilişkin tutuma ve okuduğunu anlama başarısına etkisi. *Eğitim Araştırmaları*, 29, 129-141.

Kazak, S., Yürük, N. Y., Çakır, Ö. S. ve Sungur, S. (1999). Çoklu zekâ kuramı öğretmen rolüne ilişkin görüşler ve düşünceler. *D.E.Ü. Buca Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayı*, 10, 269-274.

Kırmızı, F. S. (2006). İlköğretim 4. sınıf Türkçe öğretiminde çoklu zekâ kuramına dayalı işbirlikli öğrenme yönteminin erişi, tutumlar, öğrenme stratejileri ve çoklu zekâ alanları üzerindeki etkileri. Yayımlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Kocabaş, A. ve Kırmızı, F. S. (2006). Ebeveynlerin ve çocuklarının çoklu zekâ alanlarının karşılaştırılması. *Eğitim Araştırmaları*, *25*, 141-153.

Korkmaz, H. (2001). Çoklu zekâ kuramı tabanlı etkin öğrenme yaklaşımının öğrenci başarısına ve tutumuna etkisi. *Eğitim ve Bilim*, 26(119), 71-78.

Koşar, E. (2006). Türkçe derslerinde çoklu zekâ kuramının uygulanmasına ilişkin öğretmen görüşleri. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(2), 345-358.

Köroğlu, H. ve Yeşildere, S. (2004). İlköğretim yedinci sınıf matematik dersi tamsayılar ünitesinde çoklu zekâ teorisi tabanlı öğretimin öğrenci başarısına etkisi. GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 24(2), 25-41.

Kucur, F. K. (2007). İlköğretim fen ve teknoloji dersinde çoklu zekâ uygulamaları ve öğretmenlerin karşılaştıkları güçlükler. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Kuloğlu, S. (2005). Çoklu zekâ kuramının ilköğretim sekizinci sınıflarda matematik öğretiminde öğrenci başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.

Moradaoğlu, Y. (2006). Çoklu zeka kuramına uygun olarak geliştirilen rebber materyallerin fizik başarısına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Nacakcı, Z. (2006). Çoklu zekâ kuramı dayanaklı ders işleme modelinin ilköğretim 7. sınıf müzik dersinde öğrencilerin müziksel öğrenme düzeylerine etkisi. Yayımlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Obuz, C. (2001). Çoklu zekâ kuramının bayat bilgisi dersinde öğrenme sürecine etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Öner, M. (2005). Tam öğrenme destekli çoklu zekâ kuramı uygulamalarının fen bilgisi dersindeki erişi, tutum ve kalıcılığa etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Dicle Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Diyarbakır.

Oral, B. (2001). Branşlarına göre üniversite öğrencilerinin zekâ alanlarının incelenmesi. Eğitim ve Bilim, 26(122), 19-31.

Oral, İ. (2006). Ortaöğretimde çoklu zekâ kuramının elektrik konularını öğrenme sürecine etkisinin araştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Öz, C. (2005). İlköğretim 6. sınıflarda kesirler konusunun çoklu zekâ kuramına uygun öğretiminin başarıya etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul. Özdemir, B. (2006). 4–6 yaş grubu çocukların öğrenme sürecinde çoklu zekâ teorisinin yeri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

Özdener, N. ve Özçoban, T. (2004). Bilgisayar eğitiminde çoklu zekâ kuramına göre proje tabanlı öğrenme modelinin öğrenci başarısı üzerine etkisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 4(1), 147-170.

Öztürkmen, B. (2006). Ortaöğretim öğrencilerinin çoklu zekâ kuramına göre zekâ alanlarıyla öğrenme stratejileri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Gaziantep örneği). Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.

Pedük, Ş. B. (2007). Altı yaş grubundaki çocuklara çoklu zekâ kuramına dayalı olarak verilen matematik eğitiminin matematik yeteneğine etkisinin incelenmesi. Yayımlanmamış doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Saydam, E. (2005). Çoklu zekâ kuramına göre hazırlanmış öğrenme ortamlarının 6. sınıf öğrencilerinin matematik başarılarına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Sivri, S. (2007). Tekstil teknolojisi dersinde çoklu zekâ kuramı ile düz anlatın yönteminin uygulanması ve öğrenci başarısına etkilerinin araştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Şahin, C. (2007). İzcilik uygulamalarının çoklu zekâ kuramı açısından değerlendirilmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Şalap, N. (2007). Çoklu zekâ kuramına dayalı öğrenme etkinliklerin öğrenci başarısına etkisi: Hücre bölünmeleri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Tarman, S. (1999). Program geliştirme sürecinde çoklu zekâ kuramının yeri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Taş, G. (2007). İlköğretim birinci kademe sınıf öğretmenlerinin çoklu zekâ kuramının öğretimde uygulanmasına ilişkin görüşleri ve tutumları. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.

Taşezen, S. S. (2005). Çoklu zekâ kuramına göre hazırlanan öğretim etkiliklerinin erişiye, kavram öğrenmeye ve tutuma etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Tertemiz, N. I. (2004). Çoklu zekâ kuramı'na göre bütünleştirilmiş etkinliklerin öğrenci başarısı üzerindeki etkisi. *Eğitim ve Bilim*, 29(134), 1-10.

Tilbe, S. (2006). Çoklu zekâ kuramına göre hazırlanan Türkçe öğretiminin öğrenci erişisine ve kalıcılığa etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Turhan, E. A. (2006). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin fen bilgisi öğreniminde mıknatıs ve özellikleri konusunu kavramada çoklu zekâ modelinin öğrenci başarısı ve tutumuna etkilerinin araştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Uysal, E. (2006). Farklı okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden altı yaş grubundaki çocukların çoklu zekâ kuramına göre incelenmesi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

876 · EDUCATIONAL SCIENCES: THEORY & PRACTICE

Uysal, E. ve Eryılmaz, A. (2006). Yedinci ve onuncu sınıf öğrencilerinin kendini değerlendirmesiyle bulunan çoklu zekâ boyutları üzerine bir çalışma. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30, 230-239.

Yanpar, T. Ş. (2001). İlköğretim üçüncü sınıf hayat bilgisi dersinde çoklu zekâ kuramı etkinlikleri ve çoklu materyal kullanmanın öğrenciler üzerindeki çeşitli etkileri. *Çağdaş Eğitim*, 276, 23-30.

Yekrek, Ş. (2006). İlköğretim sekizinci sınıf T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük dersinde çoklu zekâ kuramının öğrencilerin erişisine ve derse karşı tutumlarına etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Yeşilbursa, E. G. (2006). İlköğretim II. kademe sosyal bilgiler öğretmenlerinin çoklu zekâ kuramı hakkındaki görüşleri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yeşilkaya, Ö. Ç. (2007). Müzik öğretiminde çoklu zekâ kuramı uygulamalarına yönelik model araştırma. Yayımlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yıldırım, K. (2006). Çoklu zekâ kuramı destekli kubaşık öğrenme yönteminin ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin matematik dersindeki akademik başarı, benlik saygısı ve kalıcılığa etkisi. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.

Yıldırım, K., Tarım, K. ve İflazoğlu, A. (2006). Çoklu zekâ kuramı destekli kubaşık öğrenme yönteminin matematik dersindeki akademik başarı ve kalıcılığa etkisi. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2(2), 81-96.

Yıldız, T. T. (2005). Web destekli çoklu zekâ kuramına dayalı mesleki yönlendirme. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yılmaz, G. (2002). İlköğretim 5. sınıf sosyal bilgiler dersi vatan ve millet ünitesinde çoklu zekâ kuramına göre geliştirilen eğitim durumunun öğrencilerin akademik başarısına etkisi ve öğrenci görüşleri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.